

[Dohrmann.]

helhed er det meget forkasteligt, at de bevilgede penge til Grønland anvendes på en så tåbelig og uigennemtænkt måde.

Minister for Grønland *Jørgen Peder Hansens* svar (18/11 75):

Hr. Dohrmann har i et til folketinget den 14. november 1975 indleveret spørgsmål (spørgsmål nr. 111) forespurgt, om jeg omgående vil stoppe den kgl. grønlandske handels planer om for skatteborgernes regning at ødelægge det private initiativ ved at udvide sine forretninger i Grønland samt oplyse, hvor mange procent der betales i rente, når KGH låner penge af staten.

I denne anledning kan jeg oplyse, at hr. Dohrmanns spørgsmål bygger på en misforståelse, idet der i den konkrete sag, som der i motiveringen til spørgsmålet hentydes til, ikke er tale om en udvidelse af KGHs butikshandel i Godthåb.

Forholdet er det, at KGH af hensyn til såvel forbrugere som medarbejdere flytter sit udsalg af møbelvarer til en KGH tilhørende selvbetjeningsbutik, som KGH i 1969 udlejede til Brugsen. Brugsen har nu bygget en ny butik, og den tidligere selvbetjeningsbutik står tom.

Jeg vil gerne understrege, at der på ingen måde i forbindelse med genetableringen af denne butik bliver tale om en udvidelse af KGHs varesortiment i Godthåb.

Ligeledes finder jeg det rigtigt at oplyse om, at de grønlandske folkevalgte forsamlinger har en anden vurdering af, hvad der er til gavn for den grønlandske befolkning end hr. Dohrmann, idet Grønlands landsråd i 1974 meddelte ministeriet, at det ønskede, at KGH i hvert fald i en 5-årig periode viderefører de specialbutikker, som KGH driver i Godthåb, samt at Godthåb kommunalbestyrelse for nylig har erklæret sig enig i, at KGH indretter sin tidligere selvbetjeningsbutik til specialvarebutik.

Jeg finder derfor ingen anledning til at ændre beslutningen om, at KGH bruger sin egen butik til den butiksdrift, den allerede har i forvejen, blot i andre lokaler end hidtil.

KGH har som enhver anden § 2-virksomhed hos Nationalbanken en „kassekredit“, hvor saldoen kun opgøres pr. 31. december. Saldoen forrentes med 3½ pct., for så vidt

angår driftskapital, og med 4½ pct. for faste anlæg.

Man vendte herefter tilbage til dagsordens punkt 1, der var:

*Forespørgsel til fiskeriministeren af Er-
lendsson.*

(Forespørgsel nr. II).

Forhandlingen genoptoges.

Søren B. Jørgensen (S):

Det er rigtigt, som hr. Erlandsson sagde i sit indlæg, at partiernes ordførere ved denne debat skulle komme med nogle principielle synspunkter omkring situationen inden for fiskeriet.

Hr. Erlandssons indlæg var jo et langt, usagligt angreb på ministeren og hans embedsmænd, og det sluttede med en mistillidsdagsorden. Skulle der stilles mistillidsdagsorden her i dag, så skulle den faktisk efter min opfattelse være rettet imod fremskridtspartiet i dets forsøg på at bibringe befolkningen det indtryk, at ministeren alene er skyld i fiskeriets øjeblikkelige vanskeligheder.

Fremskridtspartiet fortier fuldstændig, at de foranstaltninger, der i løbet af i år og også under en tidligere minister sidste år er foretaget for at bevare fiskebestanden, er forhandlet med fiskeriorganisationerne, med de folk, som fiskerne selv på fuldt demokratisk vis har valgt til at varetage deres interesser.

Fremskridtspartiet fortier fuldstændigt, hvor afhængige vi er af, hvad andre lande foretager sig. Man forsøger at give befolkningen det indtryk, at vi i internationale forhandlinger kan få alle vore ønsker opfyldt.

Det kommer sikkert ikke som en overraskelse for hr. Erlandsson, at vi i socialdemokratiet vil stemme imod dagsordenen.

Med hensyn til fremskridtspartiets løsning på problemet bemærkede jeg, at hr. Erlandsson i sit allerførste indlæg sagde: hvis man blot for længe siden havde ført fremskridtspartiets politik med at afskaffe indkomstskatten, ja, så ville vi heller ingen problemer have haft i dag. At en nedsættelse af indkomstskatten skulle medføre